

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 05.04.1962, sp. zn. 3 To 113/62, ECLI:CZ:KSBR:1962:3.TO.113.1962.1

Číslo: 4/1963

Právní věta: Trestný čin výtržnictví podle § 202 tr. zák. předpokládá, že pohnutkou hrubé neslušnosti nebo výtržnosti byla zjevná neúcta pachatele vůči společnosti, jakou mívají zpravidla osoby, které se štítí práce, vedou příživnický život a mají protispolečenský charakter.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 05.04.1962

Spisová značka: 3 To 113/62

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ukládání trestu, Výtržnictví

Předpisy: 86/1950 Sb. § 219 140/1961 Sb. § 72
§ 202 141/1961 Sb. § 258
§ 269

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný byl rozsudkem okresního soudu uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a trestným činem ublížení na zdraví podle § 219 ods. 1 tr. zák. z r. 1950 a odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 72 odst. 2 písm. b) tr. zák. soud vyslovil ochranné léčení.

Trestné činnosti se obžalovaný dopustil tím, že dne 16. 7. 1961 v S. v podnapilém stavu vyvolal výtržnost, při které napadl v hostinci J. a pobil F. tak, že tento byl zraněn na hlavě a po dobu 13 dnů práce neschopen, při čemž jeho jednání bylo veřejností odsuzováno a kritizováno, tedy ze zjevné neúcty vůči společnosti dopustil se veřejně na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti.

Krajský soud v Brně k odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. d) a § 259 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Za uvedené trestné činy byl obžalovanému uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody na 12 měsíců a bylo nařízeno ochranné protialkoholní léčení s odůvodněním, že obžalovaný byl již dvakrát odsouzen pro činy spáchané pod vlivem alkoholu a znovu se takového činu dopustil. Z protokolu o hlavním líčení je patrné, že obžalovaný byl v r. 1961 okresním soudem odsouzen potřetí. Spisy o těchto předchozích trestních věcech však nebyly připojeny, jde o závažný nedostatek, který už sám by byl důvodem pro zrušení napadeného rozsudku, poněvadž bez studia příslušných spisů nelze provést správné zhodnocení a posouzení recidivy.

Napadený rozsudek má však ještě další nedostatky.

K trestnému činu ublížení na zdraví podle § 219 odst. 1 tr. zák. z r. 1950 se vyžaduje úmysl. Obžalovaný popřel, že by F. úmyslně poranil a poškozený sám u hlavního líčení udal, že nemůže určitě říci, jak k jeho zranění došlo, zda úderem obžalovaného, nebo při pádu na zem. Za tohoto stavu není bezpečného podkladu pro závěr, že obžalovaný způsobil poškozenému F. poranění úmyslně. Okresní soud se touto otázkou v důvodech rozsudku nezabýval.

Trestný čin výtržnictví podle § 202 tr. zák. předpokládá, že pohnutkou hrubé neslušnosti nebo výtržnosti byla zjevná neúcta vůči společnosti, jakou mívají zpravidla osoby, které se štítí práce, vedou příživnický život a mají protispolečenský charakter. Obžalovaný je dělník, který poctivě pracuje a živí rodinu, má velmi dobrou pracovní morálku a jeho jinak dobrá pověst trpí jedině tím, že se občas opije a potom tropí výtržnosti, zejména, když je k tomu vyprovokován.

Za tohoto stavu není přesvědčivý závěr, že pohnutkou činu obžalovaného byla zjevná neúcta ke společnosti. Příčinou jeho jednání byla zřejmě podnapilost a pohnutkou byly osobní spory obžalovaného s J. a F., který se do hádky obžalovaného s J. bez důvodu vměšoval. Chybí tedy zákonný znak „zjevné neúcty vůči společnosti“, trestného činu výtržnictví, pro který byl obžalovaný uznán vinným.